

М. Надашъ ли се че ще послѣдѣва да расте?

І. Несомнѣнно: ако поживѣе, ще послѣдѣва до гдѣто да стане голѣма.

М. Сичките мъжѣе, и сичкитѣ женѣе на свѣтатъ, Іованчо, сѣществоваха малки дѣтица, и пораснаха мало по малѣ, до гдѣто станаха голѣми, каквото сѣ сега.

І. Надамсе, мамо, че азъ ще пораснемъ и ще станемъ голѣмъ, колкото вѣйко ми Іованъ.

М. Не можеме да знаеме за това: ты можешъ да умрешъ много време преди да пристигнешъ да станешъ мъжъ.

Но понеже ме попыта: каковъ возрастъ има Богъ, ще ти кажа сега. Той има превеликъ возрастъ: не сѣществва никога малко дѣте, никога не порасна: сѣществва винаги толкозъ великъ, и толкозъ добръ, колкото е сега.

І. Познаваше ли секога колкото познава сега?

М. Несомнѣнно, чадо мое, той различава много отъ насъ. Ты като беше малко дѣтенце, не познаваше почти нищо: ты наче да разумѣвашъ малко нищо, и послѣдѣва